

PRAKSISOVERSIGT · SKATTERET

Praksisoversigt over indkomstopgørelse og personskatteberegning

Fra statsskattelovens globalindkomstprincip til mellemskat, topskat og skønsmæssig ansættelse ved negativt privatforbrug

Version 2 · Opdateret 6. sep. 2026 · 49 afgørelser · 2009-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Personbeskatningen hviler på to lag: statsskattelovens over 100 år gamle indkomstbegreb i §§ 4-6, der afgør *hvad* der er skattepligtig indkomst og fradragsberettiget udgift, og personskattelovens kategoriopdeling og beregningsregler, der afgør *hvordan* indkomsten beskattes. Praksis er stærkt asymmetrisk fordelt: de principielle afgrænsningsspørgsmål (personlig indkomst vs. kapitalindkomst, lønmodtager vs. selvstændig vs. honorarmodtager, rette indkomstmottager) afgøres overvejende af Landsskatteretten og Skatterådet, mens domstolene næsten udelukkende beskæftiger sig med ét mønster – prøvelsen af skønsmæssige forhøjelser baseret på negativt privatforbrug og uidentificerede bank- og MobilePay-indsætninger. På det område er retstilstanden fast og skatteyderenlig i teorien, men hård i praksis: bevisbyrden for, at en indsætning ikke er skattepligtig indkomst, ligger hos skatteyderen og skal løftes ved objektive kendsgerninger.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Statsskattelovens § 4 fastlægger et globalindkomstprincip: den skattepligtiges samlede årsindtægter er skattepligtige, uanset om de hidrører fra Danmark eller udlandet, og uanset om de består i penge eller formuegoder af pengeværdi.
- 02** Statsskattelovens § 5 undtager formuebevægelser – værdistigninger, salg uden for næring og spekulation, arv, gaver omfattet af boafgiftsloven, kapitalforbrug og låneoptagelse – fra indkomstbegrebet; det er netop denne undtagelse, skatteyderen påberåber sig i indsætningssagerne.
- 03** Nettoindkomstprincippet i statsskattelovens § 6, litra a, giver kun fradrag for udgifter anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten; i ikke-erhvervsmæssig (hobby)virksomhed kan udgifter kun fradrages op til indtægten, og underskud kan hverken fradrages i anden indkomst eller fremføres.
- 04** Personskatteloven opererer med fire indkomstformer, jf. § 2: skattepligtig indkomst, personlig indkomst, kapitalindkomst og aktieindkomst – personlig indkomst er en negativt afgrænset restkategori, mens kapitalindkomstopregningen i § 4, stk. 1, er udtømmende.

-
- 05** Skattemyndighederne kan foretage en skønsmæssig ansættelse efter skattekontrollovens § 74, når oplysningsskemaet ikke er indgivet rettidigt, eller når de foreliggende oplysninger ikke kan danne grundlag for ansættelsen; for fysiske personer indgår privatforbrug, skattefri indtægter og formue i skønsgrundlaget efter § 74, stk. 3.
-
- 06** Et negativt eller uantageligt lavt privatforbrug er efter fast højesteretspraksis i sig selv tilstrækkeligt grundlag for en skønsmæssig forhøjelse – også over for lønmodtagere, der ikke er bogføringspligtige.
-
- 07** Når der konstateres konkrete indsætninger på skatteyderens konti, påhviler det skatteyderen at godtgøre, at beløbene stammer fra allerede beskattede eller skattefri midler, jf. SKM2008.905.HR.
-
- 08** Forklaringer om lån, gaver, tilbagebetalte udlæg eller salg af privat indbo skal underbygges af objektive kendsgerninger – låneerklæringer udarbejdet efter skattesagens opståen tillægges ikke selvstændig bevismæssig betydning, og pengestrømmen skal kunne følges.
-
- 09** Domstolsprøvelsen af selve skønnet er tilbageholdende: skatteyderen skal godtgøre, at ansættelsen er åbenbart urimelig eller hviler på et forkert grundlag, jf. senest Østre Landsrets dom BS-20347/2023-OLR.
-
- 10** Afgrænsningen mellem lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende og honorarmodtager afgøres efter kriterierne i cirkulære nr. 129 af 4. juli 1994 til personskatteloven og skal foretages ens i hele skattelovgivningen – herunder i forhold til arbejdsmarkedsbidraget.
-
- 11** Honorarmodtagere kan alene fradrage udgifter i den konkrete honorarindkomst (nettoindkomstprincippet) og kan hverken anvende virksomhedsordningen eller overføre overskud til medarbejdende ægtefælle.
-
- 12** Ægtefæller beskattes hver af deres indkomst, jf. kildeskattelovens § 4, stk. 1, men virksomhedsindkomst henføres efter § 25 A, stk. 1, til den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden – uanset hvem der formelt står registreret som indehaver.
-
- 13** Ved separation eller skilsmisse anses samlivet skattemæssigt for ophævet allerede fra separationstidspunktet, hvorved adgangen til at overføre overskud til medarbejdende ægtefælle bortfalder for hele indkomståret.
-
- 14** Med lov nr. 482 af 22. maj 2024 er den hidtidige topskat fra og med indkomståret 2026 omdøbt til mellemskat med halveret sats (7,5 pct.), en ny topskat på 7,5 pct. er indsat i § 7 a i stedet for udligningsskatten, og en top-topskat på 5 pct. er indsat i § 8 i stedet for sundhedsbidraget.
-
- 15** Skatteloftet for personlig indkomst er samtidig nedsat fra 52,07 pct. til 44,57 pct., men gælder kun frem til den nye topskat – reelt er loftet 52,07 pct. med topskat og 57,07 pct. med top-topskat, mens kapitalindkomstloftet uændret er 42 pct.
-

16 Underskud i den skattepligtige indkomst skal efter personskattelovens § 13 først omregnes til skatteværdi og modregnes i årets skatter, dernæst overføres til en samlevende ægtefælle, og først derefter fremføres til senere indkomstår – fremførsel er kun mulig, hvis underskuddet ikke kunne rummes tidligere.

17 Arbejdsmarkedsbidraget på 8 pct. rammer kun vederlag for personligt arbejde i og uden for ansættelsesforhold samt selvstændig erhvervsindkomst – indtægter fra ikke-erhvervsmæssig (hobby)virksomhed er ikke bidragspligtige.

§ 1 Statsskattelovens §§ 4-6 som det bærende indkomstbegreb

Al dansk personbeskatning tager afsæt i tre bestemmelser fra 1922, der stadig står i deres oprindelige sproglige form. [Statsskatteloven § 4](#) fastslår globalindkomstprincippet:

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi

Opregningen i litra a-f er *eksemplifikatorisk*, ikke udtømmende. Litra a dækker næring og virksomhed samt "alt, hvad der er oppebaaret for eller at anse som Vederlag for ... Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art"; litra b bortforpagtning og udleje; litra c embedsindtægter, pension, naturalydelse og gaver; litra e renter og udbytte; litra f gevinster ved lotteri, spil og væddemål. Netop bredden gør bestemmelsen til det praktiske omdrejningspunkt: når Skattestyrelsen konstaterer en pengestrøm, er udgangspunktet skattepligt efter § 4, og det er skatteyderen, der må vise, at forholdet falder uden for.

Undtagelserne står i [statsskatteloven § 5](#), der holder formuebevægelser uden for indkomstbegrebet: værdistigninger på egne formuegenstande, salgsindtægter uden for næring og uden for spekulation (litra a), arv og gaver omfattet af boafgiftslovens regler (litra b) samt – helt centralt for indsætningssagerne – "de Indtægter, der hidrører fra Kapitalforbrug eller Optagelse af Laan" (litra c). Grænsedragningen mellem § 4 og § 5 er derfor sagens kerne, hver gang en skatteyder forklarer en indsætning med, at der er tale om et lån, en gave fra nær familie eller salg af privat indbo.

Fradragssiden reguleres af [statsskatteloven § 6](#), hvis litra a rummer driftsomkostningsbegrebet: fradrag gives for "de Udgifter, som i Aarets Løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger". Bestemmelsens sidste stykke understreger, at den beregnede indkomst er skattepligtig "uden Hensyn til, hvorledes den anvendes" – nettoindkomstprincippet gælder altså for indkomsterhvervelsen, ikke for anvendelsen.

Et praktisk vigtigt udslag af § 6, litra a, er hobbyvirksomhedsdoktrinen. I ikke-erhvervsmæssig virksomhed kan udgifter kun fradrages i det omfang, de modsvares af indtægter fra samme aktivitet; underskud kan hverken fradrages i anden indkomst eller fremføres. Landsskatteretten har anvendt dette konsekvent over for plantagedrift ([09-01915](#)), IT-udvikling ([09-01722](#)), sejlsads med lystfiskere ([10-03433](#)), salg af hængekøjer ([11-02140](#)) og en virksomhed uden reel omsætning gennem to årtier ([17-0700385](#)). Kriterierne er rentabilitet over tid, intensitet, udsigt til en rimelig fortjeneste og plads til en rimelig driftsherreløn. Omvendt kan opstartsår ikke i sig selv diskvalificere: i [10-03128](#) godkendte et flertal underskudsfradrag for en internetbutik under henvisning til, at internetbaserede virksomheder må forventes at have en længere indkøringsperiode, og i

[12-0192118](#) fandt retten, at der i startåret ikke var grundlag for at anse en network marketing-aktivitet for ikke-erhvervsmæssig.

Også gevinster af rent tilfældig karakter fanges af § 4. Skatterådet lagde i [SKM2025.117.SR](#) til grund, at gevinster i form af tokens og NFT'er fra et Play2Earn-univers beskattes som spilgevinst efter statsskattelovens § 4, litra f, mens spørgsmålet om skattefrihed for selve tokenerhvervelsen blev afgjort efter spekulationsbegrebet i § 5, litra a – og at node-driften var hobbyvirksomhed med den deraf følgende begrænsede fradragsret.

LOV	Statsskatteloven § 4	Statsskatteloven § 5	Statsskatteloven § 6
PRAKSIS	Landsskatteretten · Nægtet fradrag for underskud af virksomhed - manglende erhvervsmæssig aktivitet og rentabilitet		06.06.2019
	Landsskatteretten · Landsskatterettens vurdering af erhvervsmæssig virksomhed ved network marketing og klassificering af honorarindkomst		22.09.2017
	Landsskatteretten · Nægtet fradrag for underskud af virksomhed med salg af hængekøjer - manglende erhvervsmæssig karakter		13.10.2011
	Landsskatteretten · Sejlads med lystfiskere anset for hobbyvirksomhed		10.06.2011
	Landsskatteretten · Fradrag for underskud af internetbutik – Erhvervsmæssig virksomhed?		21.03.2011
	Landsskatteretten · Manglende fradrag for underskud: Hobbyvirksomhed vs. Erhvervsmæssig virksomhed		27.04.2010
	Landsskatteretten · Landsskatteretten om plantagedrift som hobbyvirksomhed og arbejdsmarkedsbidrag		17.09.2009
	Skatterådet · Beskatning af GALA kryptotokens, NFT'er og Node-drift		04.03.2025

§ 2 Kategoriopdelingen i personskatteloven: personlig indkomst, kapitalindkomst, aktieindkomst og ligningsmæssige fradrag

Hvor statsskatteloven afgør, *om* noget er indkomst, afgør personskatteloven, *hvordan* den beskattes.

[Personskatteloven § 2](#) bestemmer, at der foruden den skattepligtige almindelige indkomst opgøres personlig indkomst, kapitalindkomst, aktieindkomst og CFC-indkomst.

Systematikken er beskrevet i [cirkulære nr. 129 af 4. juli 1994 om personskatteloven](#), som fortsat er den mest præcise administrative fremstilling af opdelingen:

De overordnede indkomstformer i personskatteloven er skattepligtig indkomst og aktieindkomst. Al skattepligtig almindelig indkomst, der ikke skal medregnes til aktieindkomsten efter § 4 a, er skattepligtig indkomst. De indkomster, der indgår i den skattepligtige indkomst, underopdeles i personlig indkomst og kapitalindkomst. Den personlige indkomst omfatter al skattepligtig indkomst, der ikke efter § 4 skal medregnes til kapitalindkomsten.

Det betyder, at [personskatteloven § 3](#) er en **negativt afgrænset restkategori**, mens opregningen i [personskatteloven § 4, stk. 1](#) er udtømmende. Cirkulæret opregner i [afsnit 3](#) de typiske poster i den personlige indkomst – lønindkomst og honorarer, indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, pensioner, dagpenge og efterløn, kontanthjælp, underholdsbidrag, uddannelsesstøtte, genvundne afskrivninger samt goodwill – mens [afsnit 4](#) gennemgår kapitalindkomstopposterne.

Efter [§ 3, stk. 2](#) fradrages i den personlige indkomst bl.a. driftsomkostninger ved selvstændig erhvervsvirksomhed (nr. 1), pensionsbidrag (nr. 3), arbejdsmarkedsbidrag (nr. 6), befordring efter ligningslovens § 9 B (nr. 8) og skattemæssige afskrivninger (nr. 10). Fradrag, der *ikke* er nævnt her – de såkaldte ligningsmæssige

fradrag – kan alene fradrages i den skattepligtige indkomst og har dermed en lavere skatteværdi. Denne asymmetri er hele grunden til, at afgrænsningen mellem selvstændig erhvervsdrivende, lønmodtager og honorarmodtager har så stor økonomisk betydning.

Kapitalindkomsten opgøres som et nettobeløb, jf. § 4, stk. 2, og cirkulærets afsnit 4.2 fremhæver, at også erhvervsmæssige renteudgifter indgår i kapitalindkomsten, medmindre virksomhedsordningen anvendes.

Den praktisk hyppigste kategoriseringstvist vedrører udlejning af fast ejendom. Efter § 4, stk. 1, nr. 6 er over-/underskud af en- og tofamiliehuse, fritidshuse og ejerlejligheder kapitalindkomst, mens *erhvervsmæssig* udlejning beskattes som personlig indkomst efter § 3. Landsskatteretten har afgjort en række sager i dette grænseland:

Afgørelse	Faktum	Resultat
10-01964	Helårsvurderet ejendom i eksisterende udlejningsportefølje	Flertal: personlig indkomst efter statsskatteloven
10-03065	Udlejning til egne sønner under markedslejen	Ikke effektiv fraskrivelse – kapitalindkomst, jf. § 4, stk. 1, nr. 6
11-03143	Formidlingsaftale med ret til udlån til familie og venner	Ikke erhvervsmæssig – kapitalindkomst og ingen virksomhedsordning
15-0863761	Periode uden genudlejningsforsøg vs. periode med reel udlejning	Opdeling: kapitalindkomst i den ene periode, personlig indkomst i den anden

Det afgørende kriterium er, om ejeren *klart har fraskrevet sig* rådigheden over ejendommen i videre omfang, end vedligeholdelsespligten kræver.

Kapitalindkomstkategorien rammer også visse former for erhvervsmæssig aktivitet. Efter § 4, stk. 1, nr. 9 og 11 er indkomst fra virksomheder med mere end 10 ejere uden væsentlig deltagelse i driften samt udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler og skibe kapitalindkomst – de såkaldte anpartsregler. Skatterådet nåede i [SKM2021.339.SR](#) frem til, at flydende studieboliger registreret i Dansk Skibsregister skatteretligt var skibe/driftsmidler, hvorfor udlejningsindkomsten var kapitalindkomst, virksomhedsordningen udelukket og underskud kildeartsbegrænset. Samme systematik anvendte Landsskatteretten i [17-0991020](#), hvor en skatteydere tilbageværende aktiviteter efter salg af hovedvirksomheden blev opdelt i hobbyvirksomhed og kapitalindkomst med tab af retten til virksomhedsordningen til følge.

Aktieindkomsten er efter [personskatteloven § 4 a](#) en selvstændig kategori, der efter stk. 5 slet ikke indgår i den skattepligtige indkomst. Den omfatter navnlig aktieudbytte efter ligningslovens § 16 A og gevinst/tab efter aktieavancebeskatningslovens §§ 12-14. Landsskatteretten anvendte kategorien over for en hovedanpartshaver i [19-0008491](#), hvor udeholdt omsætning og private udgifter blev beskattet som maskeret udbytte i aktieindkomsten, mens en renteindtægt af mellemværendet blev henført til kapitalindkomsten.

Endelig viser [SKM2013.348.SR](#), at klassifikationen har direkte konsekvenser for bidragspligten: gevinster ved finansiell spread betting var omfattet af kursgevinstlovens regler om finansielle kontrakter og dermed kapitalindkomst, hvorfor der ikke skulle betales arbejdsmarkedsbidrag – men Skatterådet advarede om, at en udvikling mod næringsvirksomhed ville ændre både kategorisering og bidragspligt, jf. § 4, stk. 3.

LOV

[Personskatteloven § 2](#)[Personskatteloven § 3](#)[Personskatteloven § 4, stk. 1](#)[Personskatteloven § 4a](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Omklassificering af virksomhedsaktiviteter til hobby og kapitalindkomst medførte tab af retten til virksomhedsordningen	04.05.2022
Landsskatteretten · Beskatning af hovedanpartshaver for maskeret udbytte vedrørende udeholdt omsætning og private udgifter	27.05.2021
Landsskatteretten · Udlejning af fast ejendom: Beskatning som kapitalindkomst vs. personlig indkomst	02.12.2019
Landsskatteretten · Beskatning af sommerhusudlejning: Erhvervsmæssig udlejning vs. kapitalindkomst	20.12.2011
Landsskatteretten · Udlejning af fritidsejendom: Personlig indkomst eller kapitalindkomst? - Vurdering af erhvervsmæssig udlejning	06.04.2011
Landsskatteretten · Udlejning af ejendom - Personlig indkomst eller kapitalindkomst - Statsskatteloven	11.01.2011
Skatterådet · Udlejning af flydende studieboliger er kapitalindkomst og skibsafskrivning	30.06.2021
Skatterådet · Finansiell spread betting klassificeres som kapitalindkomst uden arbejdsmarkedsbidrag	27.05.2013

Lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende eller honorarmodtager § 3 – og hvem er rette indkomstmodtager

Fordi opgørelsen af den personlige indkomst afhænger af skatteyderens status, er afgrænsningen mellem lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende og honorarmodtager et kernespørgsmål. Grundlaget er fortsat [cirkulære nr. 129 af 4. juli 1994 om personskatteloven, afsnit 3.1.1](#), der fastlægger både definitionerne og kravet om ensartethed:

*Som lønmodtager anses den, der modtager vederlag for personligt arbejde i et tjenesteforhold. ... **Selvstændig erhvervsvirksomhed** er kendetegnet ved, at der for egen regning og risiko udøves en virksomhed af økonomisk karakter med det formål at opnå et overskud. ... Afgrænsningen skal foretages på samme måde, uanset i hvilken relation inden for skattelovgivningens område, spørgsmålet er relevant. Den samme afgrænsning skal ligeledes foretages i relation til lov om arbejdsmarkedsfonde.*

Cirkulæret opregner desuden en tredje, uafhængig kategori:

Endelig kan der forekomme tilfælde, hvor der hverken er tale om lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor den skattepligtige driver forskellige former for bivirksomhed, som på grund af det beskedne omfang ikke kan karakteriseres som indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed.

Denne mellemkategori – honorarmodtageren – er den, Landsskatteretten oftest lander på. Det afgørende kriterium er, om der er påtaget en **selvstændig økonomisk risiko**. I [16-1409165](#) blev en agent på provisionsbasis anset for honorarmodtager, hvilket afskar fradrag for udgifterne, fordi der ingen indtægt var at modregne i. Samme resultat i [12-0192118](#), hvor konsulentarbejde honoreret med fast timeløn og med dækkede udlæg blev anset for honorarindkomst i den personlige indkomst med befodringsfradrag begrænset til ligningslovens § 9 C, og i [21-0016184](#). En kapelmester blev tilsvarende anset for honorarmodtager i [13-6656328](#).

Modsat bekræftede Skatterådet i [SKM2020.412.SR](#), at en interessent med 51 pct. ejerandel, daglig ledelse, personlig solidarisk hæftelse og resultatafhængigt vederlag opfyldte begge de kriterier om reel indflydelse og reel økonomisk risiko, som ligningslovens § 4 forudsætter.

Et beslægtet spørgsmål er, hvem der er **rette indkomstmodtager**. Landsskatteretten henførte i [15-3140397](#) et vederlag faktureret af et selskab til den samlevende, der faktisk udførte arbejdet, med vægt på, at der ikke forelå ansættelsesaftale, ikke var udbetalt løn, ikke tegnet ansvarsforsikring og ikke indgået kontrakt mellem selskabet og kunden, samtidig med at parterne var interesseforbundne. Modsat blev en formelt registreret indehaver frifundet i [22-0054043](#) – nej, retten stadfæstede her netop, at klageren *var* rette indkomstmodtager, men omkvalificerede betalinger til fiktive underleverandører til fradragsberettigede lønudgifter og nedsatte derved forhøjelsen.

Døgnplejeområdet illustrerer, hvordan statusspørgsmålet forplanter sig. I [16-1323375](#) medførte den ene ægtefælles lønmodtagerstatus, at den anden ægtefælle hverken kunne beregne indkomst som medarbejdende ægtefælle efter kildeskattelovens § 25 A, stk. 3, eller få indtægterne henført efter § 25 A, stk. 1.

LOV	Kildeskatteloven § 25a	Personskatteloven § 3, stk. 2	Statsskatteloven § 4
PRAKSIS	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Opgørelse af overskud af virksomhed - rette indkomstmodtager og skønsmæssig ansættelse		
	26.03.2025		
	Landsskatteretten · Befordringsfradrag og Honorarindkomst: Vurdering af Selvstændig Erhvervsvirksomhed vs. Honorarmodtager		
	17.05.2021		
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Kvalifikation af indkomst fra salg af branddøre - Honorarmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende?		
	12.02.2021		
	Landsskatteretten · Døgnpleje: Afgørelse om lønmodtagerstatus for medarbejdende ægtefælle		
	08.04.2019		
	Landsskatteretten · Kapelmester anset som honorarmodtager - fradrag for udgifter og arbejdsmarkedsbidrag		
	11.10.2017		
	Landsskatteretten · Landsskatterettens vurdering af erhvervsmæssig virksomhed ved network marketing og klassificering af honorarindkomst		
	22.09.2017		
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Beskatning af personlig indkomst vs. selskabsindkomst - manglende ansættelseskontrakt og interesseforbundethed		
	18.05.2016		
	Skatterådet · Interessent med bestemmende indflydelse og personlig hæftelse er selvstændig erhvervsdrivende		
	16.10.2020		

§ 4 Skatteberegningen efter personskatteloven – og omlægningen til mellemskat, topskat og top-topskat fra indkomståret 2026

Indkomstskatten til staten opgøres efter [personskatteloven § 5](#) som summen af de enkelte skattetyper. Frem til og med indkomståret 2025 var opregningen: bundskat (§ 6), topskat (§ 7), udligningsskat (§ 7 a), sundhedsbidrag (§ 8), aktieindkomstskat (§ 8 a), CFC-skat (§ 8 b) og skat svarende til kommunal indkomstskat (§ 8 c). Både udligningsskatten og sundhedsbidraget havde imidlertid været sat til 0 pct. siden henholdsvis indkomståret 2018 og 2019, jf. [§ 7 a, stk. 5](#) og [§ 8, stk. 1](#).

Bundskatten efter [§ 6](#) beregnes af den personlige indkomst med tillæg af positiv nettokapitalindkomst. Satsen er justeret gentagne gange – senest til 12,01 pct. (og 4,01 pct. for personer uden kommunal skattepligt) fra indkomståret 2024 ved [lov nr. 109 af 31. januar 2024](#), efter at den var nedsat til 12,06 pct. ved [lov nr. 610 af 31. maj 2023](#).

Personfradraget i [§ 10](#) blev harmoniseret ved [lov nr. 1564 af 12. december 2023](#), der ophævede det lavere fradrag for unge under 18 år og fastsatte ét grundbeløb på 39.350 kr. (2010-niveau) for alle fuldt skattepligtige. Fradragets skatteværdi opgøres efter [§ 12](#) og modregnes efter rækkefølgen i [§ 9](#). Udnyttet skatteværdi overføres mellem samlevende ægtefæller efter [§ 10, stk. 3](#).

Aktieindkomstskatten efter § 8 a er 27 pct. under progressionsgrænsen og 42 pct. derover. Grænsen forhøjes trinvis fra 48.300 kr. til 63.400 kr. (2010-niveau) frem mod indkomståret 2027 ved [lov nr. 1691 af 30. december 2024](#) med det erklærede formål at forbedre adgangen til kapital og styrke iværksætteri. Ægtefæller kan overføre uudnyttet grundbeløb efter § 8 a, stk. 4.

Den centrale ændring er omlægningen af progressionen ved [lov nr. 482 af 22. maj 2024](#) (L 138, 2023-24), der har virkning fra og med indkomståret 2026. De almindelige bemærkninger beskriver baggrunden:

Den 14. december 2023 indgik regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) en aftale med Danmarksdemokraterne, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Nye Borgerlige om reform af personskat. ... Af aftalen om reform af personskat følger, at den nuværende topskat halveres og ændres til en ny mellemsskat, således at satsen nedsættes fra 15 pct. til 7,5 pct., og at skatteloftet for personlig indkomst nedsættes fra 52,07 pct. til 44,57 pct.

Reformen har tre elementer:

- **Mellemskat** (§ 7): den hidtidige topskat omdøbes og satsen halveres til 7,5 pct. Beregningsgrundlaget er uændret – personlig indkomst med tillæg af positiv nettokapitalindkomst over bundgrænsen – og bundfradraget svarer til den hidtidige topsskattegrænse.
- **Topskat** (§ 7 a): en ny skat på 7,5 pct. af personlig indkomst over 566.500 kr. (2010-niveau) indsættes på udligningsskattens plads. Kapitalindkomst indgår *ikke* i grundlaget.
- **Top-topskat** (§ 8): en ny skat på 5 pct. af personlig indkomst over 1.888.300 kr. (2010-niveau) indsættes på sundhedsbidragets plads. Af de paragrafspecifikke bemærkninger fremgår, at grænsen svarer til 2.381.200 kr. i 2024-niveau efter arbejdsmarkedsbidrag, og at "beskatningen af kapitalindkomst ændres ikke som følge af den nye top-topskat".

Satser og grænser fremgår af lovforslagets tabel 1:

	Gældende topskat	Mellemskat	Ny topskat	Top-topskat
Grundbeløb (2010-niveau)	467.000 kr.	467.000 kr.	566.500 kr.	1.888.300 kr.
2024-niveau (efter AM-bidrag)	588.900 kr.	588.900 kr.	714.400 kr.	2.381.200 kr.
Skattesats	15 pct.	7,5 pct.	7,5 pct.	5 pct.
Skatteloft, personlig indkomst	52,07 pct.	44,57 pct.	(52,07 pct.)	(57,07 pct.)
Skatteloft, kapitalindkomst	42 pct.	42 pct.	42 pct.	42 pct.
Beskatningsgrundlag	PI + positiv nettokapitalindkomst	PI + positiv nettokapitalindkomst	Personlig indkomst	Personlig indkomst

Skatteloftet i § 19 er samtidig nyaffattet, så loftet for personlig indkomst nedsættes til 44,57 pct. Nedsættelsen er ikke reel – som bemærkningerne udtrykker det:

Det bemærkes, at det nye skatteloft på 44,57 pct. for personlig indkomst dermed vil ligge før den nye topskat og den nye top-topskat. Reelt betyder det, at skatteloftet er 52,07 pct. for den nye topskat og 57,07 pct. for den nye top-topskat.

Kapitalindkomstloftet på 42 pct. videreføres uændret, og bemærkningerne fremhæver, at satsnedsættelsen fra 15 til 7,5 pct. reelt er uden virkning for kapitalindkomst, fordi summen af bundskat, kommuneskat og mellemskat under alle omstændigheder overstiger 42 pct. i samtlige kommuner.

Selvom ændringerne er trådt i kraft, er de endnu ikke rullet ind i den senest offentliggjorte lovbekendtgørelse af personskatteloven. Den konsoliderede tekst i lovdata-baser kan derfor stadig gengive den gamle affattelse med topskat på 15 pct., udligningsskat og sundhedsbidrag – retstilstanden for indkomståret 2026 og frem er den, der følger af [lov nr. 482 af 22. maj 2024](#).

LOV

[Personskatteloven § 5](#)[Personskatteloven § 6](#)[Personskatteloven § 7](#)[Personskatteloven § 7a](#)[Personskatteloven § 8](#)[Personskatteloven § 8a](#)[Personskatteloven § 10](#)[Personskatteloven § 19](#)

Underskud, ægtefællemodregning og fremførsel efter § 5 personskattelovens § 13

Underskudsreglerne i [personskatteloven § 13](#) opererer med en fast rækkefølge, der er afgørende for, hvor meget af et underskud der reelt kan udnyttes.

Efter [§ 13, stk. 1](#) omregnes et underskud i den skattepligtige indkomst først til skatteværdi og modregnes i årets beregnede skatter. Et resterende underskud fremføres til fradrag i den skattepligtige indkomst for de følgende indkomstår – men kun "hvis det ikke kan rummes i skattepligtig indkomst eller modregnes med skatteværdien ... for et tidligere indkomstår". Fremførselsretten er altså subsidiær og går tabt, hvis underskuddet kunne have været udnyttet tidligere.

Er skatteyderen gift og samlevende ved indkomstårets udløb, indskydes efter [§ 13, stk. 2](#) et obligatorisk mellemlid: underskuddet skal i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst, og derefter modregnes skatteværdien i ægtefællens beregnede skatter – og dette skal ske, *før* ægtefællens egne fremførte underskud fra tidligere år bringes i anvendelse.

Negativ personlig indkomst behandles særskilt i [§ 13, stk. 3 og 4](#): den modregnes først i årets positive kapitalindkomst, derefter i ægtefællens personlige indkomst og ægtefællernes samlede positive kapitalindkomst, og først et herefter resterende beløb kan fremføres.

To kildeartsbegrænsninger bryder med hovedreglen. Efter [§ 13, stk. 6](#) kan underskud fra anpartsvirksomheder og udlejningsvirksomheder omfattet af [§ 4, stk. 1, nr. 9 eller 11](#), ikke fradrages i den øvrige indkomst, men fremføres udelukkende til modregning i positiv indkomst fra *samme* virksomhed. Efter [§ 13, stk. 7](#) gælder tilsvarende for underskud fra skattemæssigt transparente selskaber, medmindre skatteyderen deltager – eller i mindst 36 måneder har deltaget – i driften i væsentligt omfang. Skatterådet anvendte den førstnævnte begrænsning i [SKM2021.339.SR](#) om flydende studieboliger, og Landsskatteretten i [17-0991020](#) om en liftudlejning gennem interessentskab, hvor deltagelsen i driften var for begrænset til at undgå anpartsbeskatning.

Endelig skal man holde [§ 13](#)-underskuddet ude fra hobbyunderskuddet. Underskud fra ikke-erhvervsmæssig virksomhed er slet ikke omfattet af [§ 13](#) – det kan hverken modregnes eller fremføres, fordi fradragsretten allerede er afskåret af nettoindkomstprincippet i [statsskatteloven § 6, litra a](#). Landsskatteretten gennemgik sammenhængen i [10-03128](#).

Ved [lov nr. 482 af 22. maj 2024](#) er modregningsrækkefølgen i § 13 tilpasset det nye satssystem: henvisningen til sundhedsbidraget udgår, og underskudsskatteverdien kan efter topskatten modregnes i den nye top-topskat efter § 8.

LOV	Personskatteloven § 4, stk. 1	Personskatteloven § 13	Statsskatteloven § 6
PRAKSIS	Landsskatteretten · Omklassificering af virksomhedsaktiviteter til hobby og kapitalindkomst medførte tab af retten til virksomhedsordningen		04.05.2022
	Landsskatteretten · Fradrag for underskud af internetbutik – Erhvervsmæssig virksomhed?		21.03.2011
	Skatterådet · Udlejning af flydende studieboliger er kapitalindkomst og skibsafskrivning		30.06.2021

§ 6 Ægtefællebeskatning: individuel beskatning, rådighedskriteriet og driftsherrereglen

Udgangspunktet er utvetydigt: efter [kildeskatteloven § 4, stk. 1](#) beskattes ægtefæller hver af deres indkomst. Sambeskatningen er afskaffet, men en række fordelings- og modregningsregler binder stadig ægtefællernes skatteberegning sammen.

Kapitalindkomst fordeles efter [kildeskatteloven § 24 A](#) hos den ægtefælle, "der efter ægteskabslovgivningen har rådighed over kapitalgodet eller, for så vidt angår kapitaludgifter, hæfter for betalingen". Kan det ikke afgøres, medregner hver ægtefælle halvdelen. Kapitalindkomst vedrørende erhvervsvirksomhed henvises udtrykkeligt til § 25 A.

Virksomhedsindkomst henføres efter [kildeskatteloven § 25 A, stk. 1](#) til "den ægtefælle, der driver virksomheden", og deltager begge, til den, "der i overvejende grad driver virksomheden". Reglen slår igennem uanset den formelle registrering. I [19-0094190](#) var klageren formelt registreret som indehaver, men Landsskatteretten fandt, at ægtefællerne trods separation i 2004 havde genoptaget samlivet, at den separerede ægtefælle var den reelle driftsherre, og nedsatte klagerens ansættelse til 0 kr. for alle tre indkomstår. Modsat i [09-00291](#), hvor en revisionsvirksomhed formelt blev drevet af ægtefællen, men klageren havde den faglige baggrund, stod for den daglige drift og fortsatte virksomheden efter separationen – hele overskuddet blev henført til ham.

Der findes tre fordelingsmekanismer:

- 1. Medarbejdende ægtefælle** efter [§ 25 A, stk. 3](#): indtil 50 pct., dog højst 215.500 kr. (2010-niveau), kan overføres, hvis begge har deltaget i væsentligt omfang, og beløbet ikke står i åbenbart misforhold til arbejdsindsatsen.
- 2. Lønaf tale** efter [§ 25 A, stk. 7](#): forudsætter overholdelse af indeholdelsespligterne for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, og lønnen må ikke stå i åbenbart misforhold til arbejdsindsatsen. Landsskatteretten godkendte i [09-01330](#) en aftalt løn på 1 mio. kr. til en ægtefælle i en ejendomsvirksomhed med 26 udlejningsejendomme – SKAT havde skønsomt godkendt 350.000 kr. – med vægt på ægtefællens fuldtidsbeskæftigelse, ledelsesmæssige ansvar og hæftelse på lige fod. Retten bemærkede udtrykkeligt, at det er uden betydning, om aflønningen sker som løn eller som pensionsindbetaling.

3. **Fri fordeling** efter § 25 A, stk. 8: kræver væsentlig og *ligelig* deltagelse samt hæftelse i samme omfang, og fordelingen skal kunne begrundes sagligt i driften. I 10-02044 blev en lighedeling af et overskud på ca. 2,2 mio. kr. godkendt, efter at klageren var blevet 2/3 invalid og ægtefællen havde overtaget den daglige driftsledelse, samtidig med at virksomheden var omdannet til et I/S med solidarisk hæftelse.

Samlivsophør afskærer disse muligheder brat. Efter **kildeskatteloven § 4, stk. 3** anses samlivet skattemæssigt for ophævet allerede på separations- eller skilsmissetidspunktet, og efter § 25 A, stk. 6 gælder fordelingsreglerne slet ikke, hvis samlivet er ophørt i løbet af indkomståret. I 09-01989 blev fradrag for overført overskud nægtet for hele 2007, fordi separationen fandt sted 27. november – klagerens forklaring om, at parret faktisk boede sammen til februar 2008, var ikke dokumenteret. Beslutningen om at anvende stk. 3 eller stk. 8 kan omgøres efter § 25 A, stk. 9, hvis begge ægtefæller tilkendegiver det senest den 30. juni i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb – en frist der blev udslagsgivende i 14-1492502.

Også skatteberegningen indeholder ægtefælleelementer: negativ nettokapitalindkomst modregnes i den anden ægtefælles positive før bundskatteberegningen (§ 6, stk. 3), uudnyttet bundfradrag for kapitalindkomst overføres ved mellemskatteberegningen (§ 7, stk. 5), og uudnyttet nedslag for negativ nettokapitalindkomst overføres efter § 11, stk. 3 og 4.

LOV	Kildeskatteloven § 4	Kildeskatteloven § 24a	Kildeskatteloven § 25a
	Personskatteloven § 11		
PRAKSIS	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Beskatning af virksomhedsoverskud - Genoptaget samliv og driftsherre		
	Landsskatteretten · Døgnpleje: Afgørelse om lønmodtagerstatus for medarbejdende ægtefælle		
	Landsskatteretten · Manglende fradrag for medarbejdende ægtefælle og udtagelse af tilgodehavende fra virksomhedsordning - forældelse		
	Landsskatteretten · Friere fordeling af virksomhedsresultat mellem ægtefæller efter KSL § 25 A, stk. 8 - Invaliditet og ægtefælles øgede arbejdsindsats		
	Landsskatteretten · Godkendelse af fradrag for lønudgifter til ægtefælle i udlejningsvirksomhed		
	Landsskatteretten · Landsskatteretten om fradrag for overført overskud til medarbejdende ægtefælle efter separation		
	Landsskatteretten · Landsskatteretten om beskatning af virksomhedsindkomst ved separation og medarbejdende ægtefælle		

Arbejdsmarkedsbidraget – grundlaget og de indkomsttyper der falder udenfor

Arbejdsmarkedsbidraget er formelt en skat. **Arbejdsmarkedsbidragsloven § 1** bestemmer, at personer, der er skattepligtige her til landet, "svarer skat i form af arbejdsmarkedsbidrag til staten", og at "bidraget udgør 8 pct. af grundlaget". Ved **lov nr. 96 af 4. februar 2025** er der med virkning fra 1. januar 2026 indsat et nyt stk. 2, hvorefter bidraget udgør 0 pct. til og med det indkomstår, hvor personen fylder 17 år – begrundet i ønsket om at gøre fritidsjob mere attraktive for unge.

Grundlaget for lønmodtagere m.v. fremgår af **arbejdsmarkedsbidragsloven § 2, stk. 1**. Det omfatter dels ethvert vederlag i penge eller naturalier, der kan henføres til personligt arbejde i ansættelsesforhold (nr. 1), dels – og det er den bestemmelse der fanger honorarmodtagerne – "ethvert vederlag, som indgår i den personlige indkomst, i penge eller naturalier modtaget uden for ansættelsesforhold, når der ikke er tale om selvstændig

erhvervsvirksomhed" (nr. 2). Hertil kommer arbejdsudleje (nr. 3) og arbejdsgiverbetalte pensionsindbetalinger (nr. 4 og 5).

Naturaliebegrebet er udtømmende opregnet i [§ 2, stk. 2](#): fri kost og logi, fri bil, fri telefon og datakommunikation, fri sommerbolig, fri lystbåd, fri helårsbolig, aktier og aktieoptioner omfattet af ligningslovens § 16 eller § 28 samt arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger. Bidraget beregnes af den skattepligtige værdi. Beskatning af fri bil er derfor både personlig indkomst og bidragsgrundlag – Landsskatteretten fastholdt i [19-0059465](#) beskatningen af en hovedanpartshaver, fordi formodningen om privat rådighed ikke var afkræftet uden kørselsregnskab, uanset at husstanden også havde private biler.

Den praktisk vigtigste afgrænsning er, at **hobbyindkomst ikke er bidragspligtig**. Landsskatteretten fastslog i [09-01915](#), at plantagedriften var hobbyvirksomhed med den konsekvens, at nettoindkomsten var skattepligtig efter statsskattelovens § 4, men at klageren *ikke* var bidragspligtig, da personer, der driver virksomhed af ikke-erhvervsmæssig karakter, ikke er omfattet af bidragsgrundlaget. Årsopgørelsen blev ændret i overensstemmelse hermed. Kvalifikationen som hobbyvirksomhed har altså den dobbelte virkning, at underskudsfradraget bortfalder, men bidraget også bortfalder.

Tilsvarende afviste Skatterådet bidragspligt i [SKM2013.348.SR](#), fordi gevinsterne var kapitalindkomst og spørgeren ikke ansås for næringsdrivende – men rådet advarede udtrykkeligt om, at en udvikling mod næringsvirksomhed ville ændre både klassifikationen og bidragspligten.

Bidraget kan fradrages i den personlige indkomst efter [personskatteloven § 3, stk. 2, nr. 6](#). Beløbsgrænserne i personskatteloven er derfor konsekvent angivet i to niveauer – før og efter arbejdsmarkedsbidrag – sådan som det ses i tabellen over 2026-reformens satser.

LOV

[Arbejdsmarkedsbidragsloven § 1](#)[Arbejdsmarkedsbidragsloven § 2, stk. 1, 2](#)[Personskatteloven § 3, stk. 2](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Beskatning af fri bil for hovedanpartshaver – manglende afkræftelse af formodning om privat rådighed	28.08.2020
	Landsskatteretten · Kapelmester anset som honorarmodtager - fradrag for udgifter og arbejdsmarkedsbidrag	11.10.2017
	Landsskatteretten · Landsskatteretten om plantagedrift som hobbyvirksomhed og arbejdsmarkedsbidrag	17.09.2009
	Skatterådet · Finansiell spread betting klassificeres som kapitalindkomst uden arbejdsmarkedsbidrag	27.05.2013

§ 8 Skønsmæssig ansættelse ved negativt privatforbrug – skattekontrollovens §§ 53, 55 og 74

Hjemlen til at tilsidesætte det selvangivne og ansætte indkomsten skønsmæssigt findes i [skattekontrolloven § 74](#). Bestemmelsen rummer to situationer: efter stk. 1 kan der skønnes, når oplysningsskemaet ikke er indgivet rettidigt efter [§ 2](#), og efter stk. 2, når den skattepligtige ved oplysningsfristens udløb ikke har givet oplysninger, "som kan danne grundlag for skatteansættelsen". I stk. 2-situationen skal forvaltningen som udgangspunkt først have anmodet om oplysningerne inden for en rimelig frist.

Selve skøngrundlaget er lovreguleret i [§ 74, stk. 3](#):

Told- og skatteforvaltningen skal som grundlag for den skønsmæssige ansættelse ... navnlig lægge vægt på oplysninger om den skattepligtige indkomst for tidligere år, årsopgørelser, forskudsregistreringer og oplysninger fra indberetningspligtige. ... Er den skattepligtige en fysisk person, indgår i grundlaget efter stk. 2 tillige oplysninger om den skattepligtiges privatforbrug, herunder oplysninger om skattefrie indtægter og oplysninger om formue.

To støttebestemmelser leder frem til § 74. Efter [skattekontrolloven § 53](#) skal erhvervsdrivende, der fører regnskab, efter anmodning indsende regnskabsmateriale med bilag, og efterkommes anmodningen ikke inden fristen, kan der skønnes efter § 74. Efter [skattekontrolloven § 55](#) skal *fysiske personer* efter anmodning oplyse om formuen ved indkomstårets begyndelse og udløb samt om "hovedposter i årets privatforbrug" – pligten påhviler efter stk. 2 også den samlevende ægtefælle, og manglende opfyldelse udløser efter stk. 3 skønsadgang. Formue- og privatforbrugsforklaringen er altså det lovfæstede redskab, hvormed privatforbrugsopgørelsen tilvejebringes.

Kravene til det regnskab, der kan tilsidesættes, er fastlagt i mindstekravsbekendtgørelserne. Efter [mindstekravsbekendtgørelsen for mindre virksomheder § 8](#) skal det skattemæssige årsregnskab og de underliggende oplysninger "kunne udledes af bogføringen eller af specifikationer i tilknytning hertil", og bogføringen skal tilrettelægges, så alle registreringer kan følges til de skattemæssige opgørelser. [§ 7](#) kræver, at regnskabet "på en klar og overskuelig måde kan danne grundlag for Skatteforvaltningens kontrol". Tilsvarende for større virksomheder i [§ 3](#) og [§ 4](#).

Det materielle udgangspunkt er, at et **negativt eller uantageligt lavt privatforbrug i sig selv er tilstrækkeligt** til at tilsidesætte det selvangivne. Formuleringen går igen i domspraksis, senest i Retten i Holbæks dom SKM2024.254.BR, hvor det hedder, at indkomsten kan ansættes skønsmæssigt, "såfremt det selvangivne privatforbrug er negativt eller uantageligt lavt, jf. mangeårig fast højesteretspraksis". Højesteret nåede allerede i SKM2002.70.HR frem til, at myndighederne var berettigede til at skønne, når regnskabsgrundlaget kunne tilsidesættes og privatforbruget var negativt.

Landsskatteretten anvender to spor. Enten en **egentlig privatforbrugsberegning** – som i [08-02327](#) og i [20-0041101](#), hvor et lavt eller negativt privatforbrug udløste forhøjelse af den personlige indkomst – eller en **bruttoavanceanalyse** kombineret med tilsidesættelse af regnskabet. I [15-2711361](#) blev en foderforretnings regnskab tilsidesat på grund af manglende kasseafstemninger og udokumenteret varelager, og SKATs skøn med en gennemsnitlig bruttoavance på 15 pct. blev anset for "forsigtigt og passende" over for faktiske avancer på 12,4 pct., 17,4 pct. og ÷9,3 pct.

I [22-0070068](#) illustreres kontrolteknikken konkret: Skattestyrelsen sammenholdt de bogførte daglige salg med virksomhedens egne kassestrimler og Z-bonner og konstaterede, at omsætningen for en række dage helt eller delvist manglede at være bogført. Landsskatteretten stadfæstede skønnet og afviste udtrykkeligt, at officialmaksimen var tilsidesat, fordi styrelsen ikke havde beregnet bruttoavance og privatforbrug – undersøgelserne var tilstrækkelige, og skønnet var "velbegrundet og ikke åbenbart urimeligt".

LOV

[Skattekontrolloven § 2](#)
[Skattekontrolloven § 53](#)
[Skattekontrolloven § 55](#)
[Skattekontrolloven § 74](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Landsskatteretten: Opgørelse af overskud af virksomhed - rette indkomstmottager og skønsmæssig ansættelse

26.03.2025

Landsskatteretten · Delvis stadfæstelse af skønsmæssig ansættelse for blomsterforretning vedrørende MobilePay-indsætninger og biludgifter

02.09.2024

Landsskatteretten · Landsskatteretten: Manglende dokumentation for MobilePay-indbetalinger og kontante indsætninger medfører skattepligt	14.12.2020
Landsskatteretten · Skønsmæssig forhøjelse af virksomhedsresultat og salg af driftsmidler – manglende regnskabsmateriale og kasseafstemninger	04.02.2020
Landsskatteretten · Landsskatteretten om skønsmæssig indkomstforhøjelse ved lavt privatforbrug og bevisbyrde for kontante midler	02.07.2009

§ 9 Uidentificerede bank- og MobilePay-indsætninger – bevisbyrden hos skatteyderen

Det praktisk dominerende tvistemønster er beskatning af konkrete indsætninger, som ikke kan afstemmes med de oplyste indtægter. Retsstillingen er fastlagt af Højesteret i **SKM2008.905.HR**, hvor et ægtepar havde fået indsat større beløb løbende over en længere periode på deres konti. Højesteret stadfæstede landsrettens dom med bemærkningen om, at heller ikke det, der var fremkommet for Højesteret, gav

grundlag for at tilsidesætte skattemyndighedernes skøn vedrørende forhøjelsen af Cs og Bs indkomst for 1997 og 1998

Ægteparret havde gjort gældende, at der som lønmodtagere ikke er bogføringspligt, og at der derfor "ikke stilles så strenge krav til beviset for, at de beløb, der er indsat på deres konti, er beskattede midler". Det argument slog ikke igennem. Reglen, som Landsskatteretten siden konsekvent gengiver, er, at det påhviler skatteyderen at godtgøre, at indtægterne stammer fra allerede beskattede eller skattefrie midler – jf. tillige SKM2011.208.HR.

Kravet er skærpet på bevisformen: **forklaringer skal underbygges af objektive kendsgerninger**–

. Landsskatteretten opregnede i [20-0041101](#) de tilbagevendende afvisningsgrunde:

- **Låneerklæringer** udarbejdet længe efter transaktionerne og i forbindelse med skattesagen kan ikke tillægges selvstændig bevismæssig betydning; der kræves lånedokumenter med vilkår om forrentning og afvikling.
- **Salg af privat indbo** kræver objektiv dokumentation for både ejerskab, anskaffelse for beskattede midler og for, at salgsprisen svarer til de modtagne beløb.
- **Pengestrømmen** skal kunne følges – kontantindsætninger, hvor sporet brydes, accepteres ikke.
- **Posteringssteksterne** indgår i vurderingen; MobilePay-overførsler uden tekst, der indikerer lån eller salg, taler imod skatteyderen.
- Det almindelige dokumentationskrav gælder "uden hensyntagen til særlige kulturelle forhold".

Beløbene i 2017 og 2018 blev beskattet som personlig indkomst efter [statsskatteloven § 4, litra c](#), jf. [personskatteloven § 3](#).

Mønsteret går igen på tværs af sagerne:

Afgørelse	Forklaring	Udfald
09-0240787	444.400 kr. var lån til et selskab stiftet et år efter overførslerne	Skattepligtigt – ingen låneaftale mellem parterne, ingen dokumenteret videreoverførsel
16-1020593	Lån fra fætter i Pakistan, genindsætninger, returnerede møbler	Kun møbelposten (13.996 kr.) godkendt – tidsmæssig og beløbsmæssig sammenhæng med dankortkøb dagen før

18-0007643	463 MobilePay-transaktioner à i alt 70.896 kr. fra mange forskellige personer	Ubeskattet løn; kun en hævnning på 50.000 kr. anerkendt som afdrag på lån
20-0041195	Lån, gaver, udlæg og private salg	Stadfæstet efter Skattestyrelsens egen delvise nedsættelse
20-0095282	Skattefrie spillegevinster og refusion af udlæg, ca. 2,7 mio. kr.	I det væsentlige stadfæstet; kun kontantindsætninger i 2014 nedsat
21-0077051	MobilePay bogført som "lån/private mellemværender"	Skattepligtig omsætning; heller ikke fradrag for tilbagebetalinger
22-0070068	Vennetransaktioner og DBA-salg	Afvist; "klagerens forklaringer om overførsler internt mellem venner ... var ikke understøttet af objektive kendsgerninger"

Retten formulerede afvisningen i den sidstnævnte sag direkte:

Retten har lagt vægt på, at klageren ikke har dokumenteret, at han har solgt privat indbo. At klageren har forklaret, at det solgte omfatter gammelt fodboldtøj, værktøj m.v. som solgt igennem [DBA], kan ikke føre til en ændret vurdering.

Sagen viser samtidig, at skønnet kan indeholde skatteydervenlige elementer, som ikke uden videre kan udvides: Skattestyrelsen havde anvendt en bagatelgrænse på 200 kr. for indsætninger uden for åbningstiden, men Landsskatteretten fastslog, at bagatelgrænsen "var en del af skønnet", og at der ikke var grundlag for at tilsidesætte det – heller ikke med henvisning til byretspraksis om et ønske om en fast bagatelgrænse.

Klassifikationen af den beskattede indsætning afhænger af sammenhængen. Er indsætningen sket i en virksomhed, beskattes den som yderligere omsætning; er den sket privat, som anden personlig indkomst. Tidspunktet kan være afgørende: i [22-0070068](#) flyttede Landsskatteretten en enkelt indsætning på 275 kr. fra virksomhedsomsætning til anden personlig indkomst, alene fordi den var foretaget uden for butikkens åbningstid. Er skatteyderen hovedanpartshaver, kan indsætningen i stedet blive beskattet som yderligere løn eller maskeret udbytte – jf. [18-0007643](#) og [19-0008491](#) – eller den kan henføres til selskabet, som i [25-0066579](#), hvor et tandlægeselskabs indkomst blev forhøjet med 829.009 kr., fordi hovedanpartshaveren modtog kundebetalinger via MobilePay på sin private konto.

I byretten er billedet det samme. I [BS-33099/2021-FRB](#) frifandt Retten på Frederiksberg Skatteministeriet i en sag om uforklarede bankindsætninger på ca. 24,6 mio. kr., maskeret udlodning og gavebeskatning – og fandt tillige, at der forelå grov uagtsomhed med adgang til ekstraordinær genoptagelse.

Endelig viser [25-0040238](#), at kontrolgrundlaget er under forandring: her udsprang forhøjelsen af en kurervirksomheds omsætning af **DAC7-indberetninger** fra en digital platform, og MobilePay-beskatningen blev delvist nedsat fra 8.603 kr. til 5.000 kr.

LOV

[Personskatteloven § 3](#)
[Skattekontrollen § 74](#)
[Statsskatteloven § 4](#)
[Statsskatteloven § 5](#)

PRAKSIS	Byretten · Beskatning af uforklarede bankindsætninger, maskeret udlodning og ejendomsgave	02.03.2023
	Landsskatteretten · Nægtet kørselsfradrag i privat bil, men medhold i afskrivning på el-ladcykler og nedsat MobilePay-beskatning	27.05.2026
	Landsskatteretten · Skattestyrelsens skønsmæssige forhøjelse af selskabs skattepligtige indkomst som følge af MobilePay-indbetalinger på hovedanpartshaverens private bankkonto	20.04.2026
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Manglende dokumentation for lån medfører skattepligtig forhøjelse af omsætning	04.10.2024

Landsskatteretten · Delvis stadfæstelse af skønsmæssig ansættelse for blomsterforretning vedrørende MobilePay-indsætninger og biludgifter	02.09.2024
Landsskatteretten · Landsskatteretten: Forhøjelse af skattepligtig indkomst baseret på uselvangivne bankindsætninger	30.11.2022
Landsskatteretten · Beskatning af MobilePay-indsætninger og uforklarede bevægelser på mellemregningskonto som yderligere løn	08.06.2021
Landsskatteretten · Beskatning af hovedanpartshaver for maskeret udbytte vedrørende udeholdt omsætning og private udgifter	27.05.2021
Landsskatteretten · Uforklarlige bankindsætninger anset for skattepligtig indkomst fra uregistreret virksomhed	16.02.2021
Landsskatteretten · Landsskatteretten: Manglende dokumentation for MobilePay-indbetalinger og kontante indsætninger medfører skattepligt	14.12.2020
Landsskatteretten · Landsskatteretten: Beskatning af kontante indsætninger – Lån vs. Personlig Indkomst	09.10.2019
Landsskatteretten · Skattepligt af overførte beløb fra aktuar til formidler af skibsanparter	16.06.2015

Prøvelsen af skønnet: kravet om "åbenbart urimeligt eller forkert grundlag"

§ 10

Når først skønsadgangen er etableret, er domstolsprøvelsen af selve skønnets størrelse tilbageholdende. Skatteyderen skal godtgøre, at ansættelsen er **åbenbart urimelig eller hviler på et forkert grundlag**.

Standarden er senest bekræftet af Østre Landsret i [BS-20347/2023-OLR](#). Landsskatteretten havde forhøjet indkomsten for 2011 til 1.522.416 kr. på grundlag af en negativ privatforbrugsopgørelse, hvori indgik udgifter til opførelse af en ejendom med 2,2 mio. kr. Skatteyderen bestred ikke skønsadgangen efter [skattekontrolloven § 74](#), men gjorde gældende, at en væsentlig del af byggeriet var færdiggjort allerede i 2010, og at skønsmændens erklæring – baseret på 2011-priser – derfor ikke kunne tillægges vægt. Landsretten stadfæstede byretsdommen og lagde vægt på to forhold:

- der forelå ikke oplysninger om, at der forud for 2011 var betalt et større beløb end de 13.500 kr., Landsskatteretten havde lagt til grund for kontante betalinger i 2010, og
- det blev ikke tillagt betydning, at skønserklæringen var baseret på 2011-priser frem for 2010-priser, da dette ikke blev anset for at have haft afgørende indflydelse på skønnets rigtighed.

Sagsomkostningerne blev fastsat til 86.250 kr. – et beløb der illustrerer den processuelle risiko ved at prøve et privatforbrugsskøn.

Et syn og skøn kan altså ikke i sig selv vælte en ansættelse; det skal ramme et konkret og væsentligt fejlgrundlag. Skatteministeriet anførte i sagen, at appellantens burde have fremført indsigelsen om færdiggørelsesgrad tidligere, så skønsmændene kunne have taget højde for den – et synspunkt landsretten reelt tiltrådte ved at afvise betydningen af prissætningstidspunktet.

Samme standard anvender Landsskatteretten. I [15-2711361](#) hedder det, at klageren "ikke tilstrækkeligt havde sandsynliggjort, at SKATs skøn var for højt", og i [22-0070068](#), at skønnet var "velbegrundet og ikke åbenbart urimeligt".

Det betyder ikke, at skønnet er uprøvet. Landsskatteretten korrigerer regelmæssigt enkeltelementer, når skatteyderen leverer objektiv dokumentation: møbelreturneringen i [16-1020593](#), afdraget på lån i [18-0007643](#), kontantindsætningerne i 2014 i [20-0095282](#), straksafskrivningen af el-ladcykler i [25-0040238](#)

og omkvalificeringen af betalinger til fiktive selskaber til fradragsberettigede lønudgifter i [22-0054043](#). Prøvelsen er altså reel, men den er post-for-post og dokumentationsdrevet – ikke en fornyet helhedsvurdering af skønnet.

Forvaltningsretligt gælder de almindelige krav. Landsskatteretten afviste i [22-0070068](#) en påstand om ugyldighed på grund af tilsidesat officialmaksime, og i [20-0041101](#) en påstand om, at Skattestyrelsen burde have vejledt om retten til ikke at udtale sig efter retssikkerhedslovens § 10 – retten lagde vægt på, at der ikke forelå konkret mistanke om strafbart forhold på tidspunktet for indhentelsen, og at anmodningen om oplysninger ikke var et pålæg. Folketingets Ombudsmand har derimod i [FOB 2014-6](#) fastslået, at Landsskatteretten som forvaltningsmyndighed er undergivet legalitetsprincippet og officialprincippet og ikke kunne undlade at tage stilling til, om fristerne for at ændre en skatteansættelse var opfyldt – udtalelsen understreger, at klageinstansens prøvelse som udgangspunkt er en fuldstændig efterprøvelse af sagens faktum og retlige spørgsmål.

LOV	Skattekontrolløven § 74	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Landsretten stadfæster skønsmæssig skatteansættelse for ejendomsopførelse	15.10.2024
	Landsskatteretten · Nægtet kørselsfradrag i privat bil, men medhold i afskrivning på el-ladcykler og nedsat MobilePay-beskatning	27.05.2026
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Opgørelse af overskud af virksomhed - rette indkomstmottager og skønsmæssig ansættelse	26.03.2025
	Landsskatteretten · Delvis stadfæstelse af skønsmæssig ansættelse for blomsterforretning vedrørende MobilePay-indsætninger og biludgifter	02.09.2024
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Forhøjelse af skattepligtig indkomst baseret på uselvangivne bankindsætninger	30.11.2022
	Landsskatteretten · Beskatning af MobilePay-indsætninger og uforklarede bevægelser på mellemregningskonto som yderligere løn	08.06.2021
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Manglende dokumentation for MobilePay-indbetalinger og kontante indsætninger medfører skattepligt	14.12.2020
	Landsskatteretten · Skønsmæssig forhøjelse af virksomhedsresultat og salg af driftsmidler – manglende regnskabsmateriale og kasseafstemninger	04.02.2020
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Beskatning af kontante indsætninger – Lån vs. Personlig Indkomst	09.10.2019

§ 11 Låneforhold, kapitalindskud og overførsler mellem nærtstående – den skærpede bevisbyrde

Låneindsigelsen er den hyppigste indvending mod en indsætningsbeskatning, fordi [statsskatteloven § 5, litra c](#) netop holder "Indtægter, der hidrører fra Kapitalforbrug eller Optagelse af Laan" uden for indkomsten. Praksis stiller derfor skærpede krav til dokumentationen, navnlig mellem interesseforbundne parter.

Udgangspunktet blev formuleret af Landsskatteretten i [09-0240787](#): når der ikke foreligger en skriftlig låneaftale, skal parterne godtgøre "ved objektive kendsgerninger eller tilstrækkeligt vægtige beviser", at der er indgået en låneaftale – med henvisning til Højesterets dom af 11. juni 2008 (TfS 2008.918). I sagen var 444.400 kr. indsat på klagerens private konto med posteringstekster som "Fordi du altid er der for mig-stort kys" og "Husk, man bliver ikke lykkelig af penge". Den fremlagte låneaftale var indgået med et selskab, klageren først stiftede året *efter* overførslerne, og der var hverken dokumenteret videreoverførsel til selskabet eller tilbagebetaling. Beløbene blev anset for skattepligtige indtægter.

Omvendt kan kvalifikationen også slå ud til skatteyderens fordel. I [19-0014277](#) havde Skattestyrelsen fikseret en renteindtægt efter ligningslovens § 2 af en eneanpartshavers vedvarende overførsler til sit selskab. Landsskatteretten fandt, at overførslerne reelt var **kapitalindskud** og ikke lån – der manglede skriftlige låneaftaler, beløbene var i selskabets egne årsrapporter omkvalificeret fra ansvarlig lånekapital til egenkapital, og der var ikke stiftet en bindende og ubetinget tilbagebetalingsforpligtelse. Uden gældsforhold var der intet grundlag for renteberegning efter [statsskatteloven § 4, litra e](#), og forhøjelsen for 2013-2017 blev nedsat til 0 kr.

Højesteret har i tre nyere domme fastholdt, at overførsler mellem hovedaktionær og selskab og mellem virksomhedsordning og privatsfære skal vurderes efter deres reelle karakter, ikke deres formelle betegnelse:

- I [BS-21956/2022-HJR](#) blev en eneaktionær beskattet af et lån, selskabet havde ydet til hans samlever. Lånet var ikke forretningsmæssigt begrundet i selskabets interesse, men udgjorde en skattepligtig overførsel af værdier til aktionæren og dennes husstand.
- I [BS-19349/2022-HJR](#) blev finansiering af en medinteressents ejerandel uden forretningsmæssig samhandel anset for privat långivning med beskatning som overførsel af værdier til følge.
- I [BS-19139/2023-HJR](#) fik Skatteministeriet medhold i, at private sælgerkreditter, der uretmæssigt var aktiveret i virksomhedsordningen, kunne anses for hævet i de tidligst mulige indkomstår inden for den ordinære genoptagelsesfrist – selvom lånene var stiftet flere år tidligere.

De momenter, praksis konsekvent lægger vægt på, kan sammenfattes:

- **Skriftlighed og vilkår:** findes der et lånedokument med aftalt forrentning, afvikling og sikkerhed?
- **Tidsmæssig sammenhæng:** er dokumentet oprettet samtidig med dispositionen – eller først efter, at skattesagen opstod?
- **Pengestrømmen:** kan midlerne følges fra långiver til låntager og eventuelt tilbage?
- **Regnskabsmæssig behandling:** er beløbet ført som gæld eller som egenkapital hos modtageren?
- **Interesseforbundethed:** er der et reelt modsætningsforhold mellem parterne, eller er markedsvilkårene alene resultatet af det indbyrdes forhold?

Sidstnævnte var afgørende i [14-1492502](#), hvor et tilgodehavende på ca. 7,5 mio. kr. mod eget selskab ikke kunne anses for et fuldt ud erhvervsmæssigt udlån, fordi der ikke var aftalt vilkår for afdrag, renter eller sikkerhed – "hvilket ikke er sædvanligt ved handler mellem ikke-interesseforbundne parter". Skatteyderen fik dog medhold, fordi den korrekte beskatning skulle have været placeret i indkomståret 2007, hvor fristen var udløbet.

LOV	Statsskatteloven § 4	Statsskatteloven § 5	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om udtagelse af private lån fra virksomhedsordningen og genoptagelsesfrister		20.12.2023
	Højesteret · Højesterets stadfæstelse af beskatning af eneaktionær for selskabets lån til samlever		24.05.2023
	Højesteret · Klassificering af lån fra virksomhedsskatteordningen som privat overførsel ved finansiering af familiemedlems ejerandel i interessentskab		26.04.2023
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Hovedanpartshavers overførsler til selskab var kapitalindskud, ikke rentebærende lån		19.05.2020
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Beskatning af kontante indsætninger – Lån vs. Personlig Indkomst		09.10.2019
	Landsskatteretten · Manglende fradrag for medarbejdende ægtefælle og udtagelse af tilgodehavende fra virksomhedsordning - forældelse		04.07.2018
	Landsskatteretten · Skattepligt af overførte beløb fra aktuar til formidler af skibsanparter		16.06.2015

§ 12 Delårsindkomst og omregning ved skattepligtsophør

Ophører den fulde skattepligt i løbet af et indkomstår, skal indkomstopgørelsen og skatteberegningen tilpasses den kortere periode. Efter [kildeskatteloven § 92](#) foretages den afsluttende ansættelse på grundlag af en opgørelse af indkomsten i perioden fra begyndelsen af det sidst afsluttede indkomstår til skattepligtens ophør.

Selve beregningsteknikken står i [kildeskatteloven § 94, stk. 1](#):

Den efter §§ 92-93 opgjorte indkomst omregnes således, at den kommer til at svare dels til et års indkomst, dels til indkomsten i en delperiode. Omregningen foretages såvel for den skattepligtige indkomst som for den personlige indkomst, kapitalindkomsten og den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst.

Omregningen skal altså foretages særskilt for **hver af personskattelovens indkomst kategorier** samt for bidragsgrundlaget – hele kategoriapparatet fra §§ 2-4 følger med over i delårsopgørelsen. Delperioden skal være af samme længde som perioden fra kalenderårets begyndelse til ophørstidspunktet, og der fremkommer herved henholdsvis en helårsindkomst og en delårsindkomst.

Efter [§ 94, stk. 2](#) beregnes helårsskatten af helårsindkomsterne efter reglerne i [personskatteloven §§ 6-9](#) og efter arbejdsmarkedsbidragsloven, hvorefter der betales "så stor en del, som svarer til forholdet mellem delårsbeløbene og helårsbeløbene". Konstruktionen sikrer, at progressionsgrænserne – mellemskattens, topskattens og top-topskattens bundfradrag samt personfradraget – anvendes på helårsniveau og ikke giver en utilsigtet fordel eller ulempe, blot fordi indkomsten er koncentreret i en del af året.

Ophør af skattepligt har også ægtefælleretlige konsekvenser. Efter [kildeskatteloven § 4, stk. 6](#) anses samlivet i skattemæssig henseende for ophævet på tidspunktet for skattepligtens bortfald, hvis skattepligten efter § 1 bortfalder for den ene eller begge ægtefæller. Dermed bortfalder også de fordelings- og modregningsmuligheder, der forudsætter samliv ved indkomstårets udløb – herunder overførsel af overskud til medarbejdende ægtefælle efter [§ 25 A, stk. 3](#), underskudsoverførsel efter [personskatteloven § 13, stk. 2 og 4](#) og overførsel af uudnyttet personfradrag efter [personskatteloven § 10, stk. 3](#).

For personer omfattet af begrænset skattepligt gælder desuden særlige personfradragsregler i [personskatteloven § 10, stk. 5 og 6](#), hvor fradraget kun gives for visse indkomststyper, og hvor personer med en indkomstansættelse kortere end et år kan *vælge* at få skatterne nedsat med skatteværdien af et personfradrag. Valget skal træffes senest 1. juli i året efter indkomståret og kan omgøres frem til 30. juni i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb. [Cirkulæret til personskatteloven, afsnit 11.2](#) præciserer, at overførsel af uudnyttet personfradrag mellem ægtefæller forudsætter, at begge er *fuldt* skattepligtige her i landet.

Spørgsmål om selve skattepligtens ophør – bopæl, opholdets varighed og fraflytningstidspunktet – behandles under [bopæl-skattepligt](#).

LOV

[Kildeskatteloven § 4, stk. 6](#)[Kildeskatteloven § 92](#)[Kildeskatteloven § 94](#)[Personskatteloven § 10](#)

§ 13 Sammenfatning: hvad praksis faktisk afgør

Praksis om indkomstopgørelse og personskatteberegning falder i tre klart adskilte lag, hvor tvistintensiteten er meget ulige fordelt.

Det første lag – indkomstbegrebet – er retligt stabilt. [Statsskatteloven § 4](#) er så bredt formuleret, at næsten enhver pengestrøm som udgangspunkt er skattepligtig, og [§ 5](#) undtager kun formuebevægelser, arv og gaver omfattet af boafgiftsloven samt kapitalforbrug og låneoptagelse. Der er praktisk taget ingen sager om, *hvorvidt* § 4 rækker; sagerne handler om, hvorvidt skatteyderen kan bringe forholdet ind under § 5 – og det er et bevisspørgsmål, ikke et fortolkningsspørgsmål.

Det andet lag – kategoriseringen – afgøres næsten udelukkende administrativt. Landsskatteretten og Skatterådet håndterer afgrænsningen mellem personlig indkomst og kapitalindkomst (udlejningssagerne og anpartsreglerne), mellem lønmodtager, selvstændig og honorarmodtager (risikokriteriet fra cirkulære nr. 129 af 4. juli 1994), mellem erhvervsmæssig virksomhed og hobbyvirksomhed (rentabilitet, intensitet og driftsherreløn) og spørgsmålet om rette indkomstmodtager. Domstolene bidrager kun sporadisk. Konsekvenserne er imidlertid betydelige: kategoriseringen afgør fradragsplacering, adgangen til virksomhedsordningen, underskudsanvendelse, muligheden for at overføre til medarbejdende ægtefælle og bidragspligten.

Det tredje lag – skønsmæssige ansættelser – er hvor domstolene faktisk er. Retstilstanden kan sammenfattes i fire trin:

1. Konstateres et negativt eller uantageligt lavt privatforbrug, eller kan regnskabet tilsidesættes, foreligger der skønsadgang efter [skattekontrollen § 74](#), understøttet af oplysningspligterne i [§ 53](#) og [§ 55](#).
2. Konstateres konkrete indsætninger, påhviler det skatteyderen at godtgøre, at midlerne er allerede beskattede eller skattefri, jf. **SKM2008.905.HR**.
3. Bevisbyrden løftes kun ved objektive kendsgerninger – dokumenterede pengestrømme, samtidige aftaler med reelle vilkår, tidsmæssig og beløbsmæssig sammenhæng. Efterrationaliserede erklæringer og henvisninger til kulturelle forhold eller til, at man ikke er bogføringspligtig, slår ikke igennem.
4. Selve skønnets størrelse prøves tilbageholdende: det skal være *åbenbart urimeligt* eller hvile på et *forkert grundlag*, jf. [BS-20347/2023-OLR](#). Korrektioner sker post-for-post og kræver konkret dokumentation.

Beregningsreglerne har derimod deres eget udviklingsspor. Med [lov nr. 482 af 22. maj 2024](#) er progressionen fra og med indkomståret 2026 omlagt til tre trin – mellemskat på 7,5 pct., topskat på 7,5 pct. og top-topskat på 5 pct. – mens sundhedsbidraget og udligningsskatten er formelt afskaffet, og skatte loftet for personlig indkomst nominelt er nedsat til 44,57 pct., reelt 52,07 pct. med topskat og 57,07 pct. med top-topskat. Kapitalindkomstloftet på 42 pct. er uændret. Hertil kommer harmoniseringen af personfradraget ved [lov nr. 1564 af 12. december 2023](#), den trinvisse forhøjelse af aktieindkomstens progressionsgrænse ved [lov nr. 1691 af 30. december 2024](#) og bidragsfritagelsen for unge under 18 år ved [lov nr. 96 af 4. februar 2025](#). Ingen af disse ændringer har endnu affødt offentliggjort praksis – men de betyder, at afgørelser om indkomstår før 2026 skal læses med den gamle satsstruktur for øje.

Endelig peger [25-0040238](#) på, hvor kontrollen bevæger sig hen: platformsindberetninger efter DAC7 leverer nu de oplysninger, der tidligere krævede en privatforbrugsberegning. Bevisbyrdereglen er den samme – men anledningen til at aktivere den opstår oftere.

For de tilgrænsende emner henvises til [aktiebeskatning](#), [kryptovaluta-beskatning](#), [platformsindkomst-skat](#), [udlejning-skat](#), [befordringsfradrag](#), [rejsefradrag](#), [skatteret-vaerdiansaettelse](#), [skatteret-genoptagelse](#) og [skattesvig](#).

LOV	Personskatteloven § 7	Personskatteloven § 19	Skattekontrolløven § 74
	Statsskatteloven § 4	Statsskatteloven § 5	
PRAKSIS	Landsretten · Landsretten stadfæster skønsmæssig skatteansættelse for ejendomsopførelse		
	Landsskatteretten · Nægtet kørselsfradrag i privat bil, men medhold i afskrivning på el-ladcykler og nedsat MobilePay-beskatning		
	Landsskatteretten · Delvis stadfæstelse af skønsmæssig ansættelse for blomsterforretning vedrørende MobilePay-indsætninger og biludgifter		
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Manglende dokumentation for MobilePay-indbetalinger og kontante indsætninger medfører skattepligt		

REFERENCE Lovgrundlag 10 paragraffer

Arbejdsmarkedsbidragsloven § 2	stk. 1	Kildeskatteoven § 25a
Personskatteloven § 3		Personskatteloven § 4
Personskatteloven § 7		Personskatteloven § 13
Skattekontrolløven § 74		Statsskatteloven § 4
Statsskatteloven § 5		Statsskatteloven § 6

MATERIALE Citerede afgørelser 49 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			3
20.12.2023	Højesterets dom om udtagelse af private lån fra virksomhedsordningen og genoptagelsesfrister	bs-19139-2023-hjr	
24.05.2023	Højesterets stadfæstelse af beskatning af eneaktionær for selskabets lån til samlever		3238-3861
26.04.2023	Klassificering af lån fra virksomhedsskatteordningen som privat overførsel ved finansiering af familiemedlems ejerandel i interessentskab	bs-19349-2022-hjr	
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS			1
15.10.2024	Landsretten stadfæster skønsmæssig skatteansættelse for ejendomsopførelse		9532-11103
BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS			1
02.03.2023	Beskatning af uforklarede bankindsætninger, maskeret udlodning og ejendomsgave		5656-6764
LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS			40

27.05.2026	Nægtet kørselsfradrag i privat bil, men medhold i afskrivning på el-ladcykler og nedsat MobilePay-beskatning	25-0040238
20.04.2026	Skattestyrelsens skønsmæssige forhøjelse af selskabs skattepligtige indkomst som følge af MobilePay-indbetalinger på hovedanpartshaverens private bankkonto	25-0066579
26.03.2025	Landsskatteretten: Opgørelse af overskud af virksomhed - rette indkomstmodtager og skønsmæssig ansættelse	22-0054043
04.10.2024	Landsskatteretten: Manglende dokumentation for lån medfører skattepligtig forhøjelse af omsætning	21-0077051
02.09.2024	Delvis stadfæstelse af skønsmæssig ansættelse for blomsterforretning vedrørende MobilePay-indsætninger og biludgifter	22-0070068
18.01.2023	Landsskatteretten: Beskatning af virksomhedsoverskud - Genoptaget samliv og driftsherre	19-0094190
30.11.2022	Landsskatteretten: Forhøjelse af skattepligtig indkomst baseret på uselvvangivne bankindsætninger	20-0095282
04.05.2022	Omklassificering af virksomhedsaktiviteter til hobby og kapitalindkomst medførte tab af retten til virksomhedsordningen	17-0991020
08.06.2021	Beskatning af MobilePay-indsætninger og uforklarede bevægelser på mellemregningskonto som yderligere løn	18-0007643
27.05.2021	Beskatning af hovedanpartshaver for maskeret udbytte vedrørende udeholdt omsætning og private udgifter	19-0008491
17.05.2021	Befordringsfradrag og Honorarindkomst: Vurdering af Selvstændig Erhvervsvirksomhed vs. Honorarmodtager	21-0016184
16.02.2021	Uforklarlige bankindsætninger anset for skattepligtig indkomst fra uregistreret virksomhed	20-0041195
12.02.2021	Landsskatteretten: Kvalifikation af indkomst fra salg af branddøre - Honorarmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende?	16-1409165
14.12.2020	Landsskatteretten: Manglende dokumentation for MobilePay-indbetalinger og kontante indsætninger medfører skattepligt	20-0041101
28.08.2020	Beskatning af fri bil for hovedanpartshaver – manglende afkræftelse af formodning om privat rådighed	19-0059465
19.05.2020	Landsskatteretten: Hovedanpartshavers overførsler til selskab var kapitalindskud, ikke rentebærende lån	19-0014277
04.02.2020	Skønsmæssig forhøjelse af virksomhedsresultat og salg af driftsmidler – manglende regnskabsmateriale og kasseafstemninger	15-2711361
02.12.2019	Udlejning af fast ejendom: Beskatning som kapitalindkomst vs. personlig indkomst	15-0863761
09.10.2019	Landsskatteretten: Beskatning af kontante indsætninger – Lån vs. Personlig Indkomst	16-1020593
06.06.2019	Nægtet fradrag for underskud af virksomhed - manglende erhvervsmæssig aktivitet og rentabilitet	17-0700385

08.04.2019	Døgnpleje: Afgørelse om lønmodtagerstatus for medarbejdende ægtefælle	16-1323375
04.07.2018	Manglende fradrag for medarbejdende ægtefælle og udtagelse af tilgodehavende fra virksomhedsordning - forældelse	14-1492502
11.10.2017	Kapelmester anset som honorarmodtager - fradrag for udgifter og arbejdsmarkedsbidrag	13-6656328
22.09.2017	Landsskatterettens vurdering af erhvervsmæssig virksomhed ved network marketing og klassificering af honorarindkomst	12-0192118
18.05.2016	Landsskatteretten: Beskatning af personlig indkomst vs. selskabsindkomst - manglende ansættelseskontrakt og interesseforbundethed	15-3140397
16.06.2015	Skattepligt af overførte beløb fra aktuar til formidler af skibsanparter	09-0240787
04.06.2015	Landsskatteretten: Forhøjelse af personlig indkomst nedsat, kapitalindkomst stadfæstet - manglende selvangivelse af renteindtægter	13-0239254
20.12.2011	Beskatning af sommerhusudlejning: Erhvervsmæssig udlejning vs. kapitalindkomst	11-03143
13.10.2011	Nægtet fradrag for underskud af virksomhed med salg af hængekøjer - manglende erhvervsmæssig karakter	11-02140
10.06.2011	Sejlads med lystfiskere anset for hobbyvirksomhed	10-03433
06.04.2011	Udlejning af fritidsejendom: Personlig indkomst eller kapitalindkomst? - Vurdering af erhvervsmæssig udlejning	10-03065
21.03.2011	Fradrag for underskud af internetbutik – Erhvervsmæssig virksomhed?	10-03128
16.03.2011	Friere fordeling af virksomhedsresultat mellem ægtefæller efter KSL § 25 A, stk. 8 - Invaliditet og ægtefælles øgede arbejdsindsats	10-02044
11.01.2011	Udlejning af ejendom - Personlig indkomst eller kapitalindkomst - Statsskatteloven	10-01964
27.04.2010	Manglende fradrag for underskud: Hobbyvirksomhed vs. Erhvervsmæssig virksomhed	09-01722
21.12.2009	Godkendelse af fradrag for lønudgifter til ægtefælle i udlejningsvirksomhed	09-01330
29.10.2009	Landsskatteretten om fradrag for overført overskud til medarbejdende ægtefælle efter separation	09-01989
17.09.2009	Landsskatteretten om plantagedrift som hobbyvirksomhed og arbejdsmarkedsbidrag	09-01915
02.07.2009	Landsskatteretten om skønmæssig indkomstforhøjelse ved lavt privatforbrug og bevisbyrde for kontante midler	08-02327
11.06.2009	Landsskatteretten om beskatning af virksomhedsindkomst ved separation og medarbejdende ægtefælle	09-00291
SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED		4
04.03.2025	Beskatning af GALA kryptotokens, NFT'er og Node-drift	23-1179151
30.06.2021	Udlejning af flydende studieboliger er kapitalindkomst og skibsafskrivning	21-0233180

16.10.2020	Interessent med bestemmende indflydelse og personlig hæftelse er selvstændig erhvervsdrivende	19-0907928
27.05.2013	Finansiell spread betting klassificeres som kapitalindkomst uden arbejdsmarkedsbidrag	13-0010001